

noget Bidrag. Subsidiært have de vel gjort Forslag til en Fordeling af Summierne, men disse ere gaaede i saa afvigende Retninger, at der ikke har kunnet bringes noget samlet Resultat ud deraf. Disse gjentagne Forsøg paa nogenlunde fyldestgjørende at løse den Opgave, der er stillet i den omhandlede § 5, ere steds endte med, at Sagen efter Indenrigsministerens Beslutning er bleven henlagt, fordi man ikke saa sig istand til at løse Opgaven. Ikke alene ligeoverfor min ærede Collega Finantsministeren, men ogsaa ligeoverfor de indstændige Forslangender fra dette ærede Thing om, at det nu maatte blive til Alvor med denne Tilbagebetaling, er jeg nu gaaet ind paa at forelægge en Lov herom, men jeg har i fuldstændig Overensstemmelse med mine tidligere Udtalelser betragtet dette Anliggende som et provindsielt. Jeg har ikke indladt eller villet indlade mig paa at sffønne om de enkelte Egnes, Amters, Communers osv. henholdsvisse Fordeel af Jernbanerne, men jeg har troet, at dersom denne Tilbagebetaling overhovedet nogeninde skulde kunne finde Sted, maatte det skee ved at betragte den som en Gjælb, der hviler paa den hele Provinds, henholdsvis Hjen og Sjælland. Naar Jernbanenettet foreløbig er fuldstændiggjort og completeret i Sjælland, vil efter mit Sfføn ogsaa alle Producenterne der, og navnlig Landbrugerne, have en væsentlig Fordeel deraf. Jeg skal villig indrømme, at Fordelen er meget større for Nogle end for Andre, men jeg maa fastholde min Formening om, at det er umuligt at sffønne om, hvormeget den er større eller mindre for de enkelte Egne; idetmindste seer jeg mig ikke istand dertil. Ved Siden af den almindelig gennemgaaende Fordeel, som samtlige Producenter i Sjælland og Hjen efter min Formening have af Jernbanerne, erkjender jeg imidlertid, at der er en særlig Fordeel tilstede for de Handelspladser, Kjøbstæder og Plækker, som have umiddelbar Jernbaneforbindelse, idet Omfætningen og andre Næringer paa disse Handelspladse tiltage ved Jernbaneforbindelsen, og jeg har altsaa troet, at det vilde være rigtigt, ved Siden af den almindelige Paaligning paa Provindsens Hartkorn, tillige at kræve et særligt Bidrag, beregnet efter Folketallet, af de

Kjøbstæder og Handelspladse, som ere umiddelbart indbragne i Jernbanenettet. Jeg erkjender, at der foruden disse Kjøbstæder og Handelspladse er andre Pladse, og navnlig de større Landstationer, hvor lignende Fordeel ved den forøgede Omfætning og Næring finder Sted; jeg erkjender, at ogsaa de Producenter, som ligge nærmest ved disse Stationer, have en større Fordeel end de andre; men jeg maa gjentage, at jeg ikke seer mig istand til at fyldestgjøre mig selv og langt mindre skulde jeg troe at kunne fyldestgjøre det ærede Thing ved et Sfføn over, hvilke saadanne Pladse paa Landet og hvilke Egne, som ligge nærmest ved Jernbanerne, der skulde bidrage yderligere end Gjennemsnittet og i hvilket Forhold de i saa Fald skulde bidrage. — Dersom Lovforslaget maatte vinde det ærede Things Bifald, vil den aarlig Indbetaling til Statskassen i Henhold dertil i de første 5 Aar blive omtrent 130,000 Rd. aarlig og i de følgende Aar omtrent 100,000 Rd. Jeg siger: „De følgende Aar,“ uden udtryffeligg at angive Tallet, thi det er endnu ikke muligt noie at beregne, hvormeget Expropriationsudgifterne i Sjælland i Henhold til de, som jeg haaber, meget snart vedtagne nye Jernbaneanlæg vilde andrage. Jeg troer, at Hyrden ved en saadan Fordeling over et længere Aaremaal ikke vil blive allfor trykkelige, medens paa den anden Side Finantsministeren for sit Vedkommende har erklæret sig tilfreds med, at Indbetalingen ikke skeer hurtigere. Da det er et meget levende Dnsse hos Finantsministeren og, som det ærede Thing vil erindre, endog fra hans Side et Bilskaar for at kunne gaae ind paa Loven om Jernbaneanlægene i Sjælland i det Omfang og med de Bestemmelser, som bleve indførte deri i dette Thing, at de forskudsvis udrede Expropriationsudgifter nu tilbagebetales, da dette Thing ligeledes har yttret et levende Dnsse om, at denne Tilbagebetaling snart maatte finde Sted, hvilket er ubtalt ikke alene gennem Finantsudvalget, men ogsaa gennem Jernbaneudvalget, og da lignende Dnsfer maa skee endnu stærkere ere fremkomne i Landsthinget, tør jeg vel have en begrundet Forventning om, at dette Lovforslag vil blive mod-